U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A. A.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, č. j. OAM-368/ZA-ZA11-P10-2018, o nesouhlasu Krajského soudu v Hradci Králové s postoupením této věci Krajským soudem v Brně,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn.: 31 Az 26/2018 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou dne 9. 7. 2018 k poštovní přepravě a následně dne 10. 7. 2018 doručenou Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto, jednak že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jednak že se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že není k řízení místně příslušný, a usnesením ze dne 17. 7. 2018, č. j. 41 Az 15/2018 – 11, postoupil věc Krajskému soudu v Hradci Králové s odůvodněním, že: [n]*ahlédnutím do databáze žalovaného soud zjistil, že žalobce byl dne 30. 4. 2018 přijat do X, avšak již ode dne 15. 5. 2018 do dne 7. 8. 2018 má hlášený pobyt na X.*“ Na základě toho dovodil, že žalobce má hlášen pobyt v obvodu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě, který spadá do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, a proto věc postoupil k vyřízení právě tomuto soudu.

[3] Krajský soud v Hradci Králové předložil dne 17. 8. 2018 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť nesouhlasí s postoupením věci. Upozornil přitom na to, že: [n]*ahlédnutím do databáze Ministerstva vnitra a dotazem na žalovaného bylo zjištěno, že žalobce je od 7. 5. 2018 do současnosti hlášen k pobytu v X.* Žalobci byla vystavena pouze propustka na adresu: X, ale i nadále je evidovaný

k pobytu v X. Vzhledem k tomu, že v době podání žaloby byl žalobce hlášen k pobytu v X, tj. v obvodu působnosti Okresního soudu Brno – venkov, který náleží do obvodu Krajského soudu v Brně, je k projednání věci místně příslušný Krajský soud v Brně.

[4] V případě přezkumu rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany neupravuje místní příslušnost soudu s. ř. s. (§ 7 odst. 2), nýbrž zvláštní zákon, a sice zákon o azylu, který v § 32 odst. 3 stanoví, že: „[k] *řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu.*"

[5] V dané věci se jedná o žalobu proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a rozhodujícím kritériem pro určení místní příslušnosti soudu k projednání této věci je tedy pobyt žadatele – a to konkrétně místo hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení jsou možné v zásadě dvě varianty místa pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, a to: (i) azylové zařízení, příp. zařízení pro zajištění cizinců či přijímací středisko nebo (ii) žadatelem zvolené libovolné místo pobytu v České republice, jsou-li pro to splněny podmínky podle § 77 odst. 2 až 6 zákona o azylu (žádost žadatele, vč. předložení dokladu o zajištění ubytování, její kladné posouzení Ministerstvem vnitra).

[6] V případě žalobce přitom není pochyb o tom, že spadá pod variantu ad (i), tj. místem jeho hlášeného pobytu je azylové zařízení, jak je zřejmé z „*databáze žalovaného*", resp. výpisu evidence místa pobytu založeného v soudním spise (č. l. 10); z něho se podává, že žalobce byl nejprve jako žadatel o mezinárodní ochranu hlášen k pobytu v X (od 30. 4. 2018 do 7. 5. 2018), posléze byl a stále je (od 7. 5. 2018) hlášen k pobytu v X (toto zařízení slouží nejen jako přijímací středisko, ale částečně také jako pobytové středisko).

[7] Z uvedeného je patrné, že žalobce byl v době podání žaloby hlášen k pobytu v X. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že ve zmíněném výpisu z evidence pobytu je současně uvedena v rámci rubriky „*Propustky*" adresa: X (naposledy v období od 9. 7. 2018 do 7. 8. 2018). Jedná se totiž o místo, resp. adresu, kterou žalobce Ministerstvu vnitra sdělil v souvislosti se svým krátkodobým opuštěním azylového zařízení ve smyslu § 82 zákona o azylu, dle kterého platí, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle 15 dnů v kalendářním měsíci (a Ministerstvo vnitra může povolit opuštění pobytového střediska i nad tuto dobu).

[8] Jednoduše řečeno, je třeba důsledně rozlišovat místo hlášeného pobytu v pobytovém středisku a případné krátkodobé (byť třeba opakované) opuštění tohoto střediska na základě tzv. propustky, z něhož ovšem nelze odvozovat místní příslušnost soudu ve smyslu § 32 odst. 3 zákona o azylu; tato je jasně určena místem hlášeného pobytu v den podání žaloby a tím v nyní projednávaném případě bylo X. K projednání věci je proto místně příslušný Krajský soud v Brně.

[9] Na základě toho Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Hradci Králové s postoupení věci, a proto v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místě příslušný Krajský soud v Brně. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

pokračování

[10] Závěrem lze pro úplnost poznamenat, že judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 27. 1. 2004, č. j. Nad 143/2003 – 39, a ze dne 5. 2. 2004, č. j. Nad 16/2004 – 24) vychází z toho, že opuštění pobytového střediska v souladu s § 82 zákona o azylu není – s ohledem na dočasnost takové změny pobytu – důvodem pro tzv. delegaci vhodnou (§ 9 odst. 2 s. ř. s.); tím méně tedy může být opuštění pobytového střediska v rámci tzv. propustky podle § 82 zákona o azylu důvodem, který by měl mít vliv na místní příslušnost soudu určenou zákonem o azylu (§ 32 odst. 3).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu